

عنوان مقاله:

آسیب شناسی کالبدی- اجتماعی محله جعفری شهر بروجرد با تاکید بر رویکرد تاب آوری محله جعفری شهر بروجرد

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی پژوهشهای نوین در عمران، معماری، مدیریت شهری و محیط زیست (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

امین رضایی - دانشجوی کارشناس ارشد، گروه برنامه ریزی شهری، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران

علیرضا شیخ الاسلامی - عضو هیئت علمی، گروه برنامه ریزی شهری، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه دیدگاه ها و نظریه های مدیریت سوانح و توسعه ی پایدار به دنبال ایجاد جوامع تاب آور در برابرخاطرات طبیعی هستند. از این رو، به نظر بسیاری از محققان، تاب آوری یکی از مهم ترین موضوعات برابرسیدن به پایداری است. امروزه تاب آوری راهی برای تقویت جوامع با استفاده از ظرفیت های آن ها مطرح میشود. شهر بروجرد به عنوان دومین شهر استان لرستان می باشد که به واسطه قرارگیری در دشت سیلاخور، شهری زلزله خیز است. به همین دلیل توجه به آسیب پذیری و تاب آوری آن در مقابل حادثه زلزله، ضروری میباشد. محله جعفری شهر بروجرد، به عنوان یکی از بافت های تاریخی این شهر، به واسطه وجود ساختمان هایقدیمی و معابر ارگانیک، در مقابل سانحه زلزله، آسیب پذیر می باشد که لزوم توجه به آسیب پذیری آن و راهکارهای بهبود بافت مطرح می شود. هدف از پژوهش حاضر، بررسی زمینه های تاب آور سازی محله جعفریدر راستای مدیریت بحران ناشی از زلزله می باشد. روش تحقیق در این پژوهش، از نظر هدف، کاربردی بوده واز لحاظ ماهیت، توصیفی- تحلیلی می باشد که روش گردآوری داده، کتابخانه ای بوده و به تناسب نوع تحقیقاز روش میدانی نیز بهره گرفته شده است. نتایج تحقیق نشان می دهد که محله جعفری، با توجه به کیفیت دادهها، تعداد طبقات و درجه مقاومت ساختمان ها، تاب آور نمی باشد و از نظر دسترسی به مراکز امدادی،سازگاری با کاربری های مجاور و فضاهای باز دارای تاب آوری با 41 درصد می باشد که کم بوده و بایستی بایمproved شرایط بافت، محله را به محله ای تاب آور تبدیل نمود.

کلمات کلیدی:

تاب آوری، زلزله، محله جعفری، بروجرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/781338>

